

ივერია

გ ა ზ ე თ ი ლ ი რ ს			
თვე	მან.	კ.	მან.
12	10	6	6
11	9 50	5	5 50
10	8 75	4	4 75
9	8	3	3 50
8	7 25	2	2 75
7	6 50	1	1 50

ცალკე ნომერი—ერთი შუკრი

1877—1892

ს ა ზ ე ლ ი ტ ი კ ა და ს ა ლ ი ტ ე რ ა ტ ყ რ ს გ ა ზ ე თ ი

1877—1892

ამ ნომერში ათი გვერდია.

ქართული თეატრი

შაბათს, 18 იანვარს,

ქართულ თეატრის არტისტები

ბბ-ნი ყუიანი და აბაშიძე

გ ა მ პ ა რ თ ა ე ე ნ

სალიტერატურა და სამუსიკო საღამოს

სუთ ვანყოფინებდა,

რომელშიაც მიიღებენ მონაწილეობას: ქ.ქ. მუსკაძის, სლახაძის; ბბ-ნი ფორტეპი, ბაია, კრამსკოა-სულკო, ვერტოვანა, ჭორობი, ცხომელიძე, გაბაძე, ქართული ხორა რატოფისა და თავად ციციშვილი გუქია.

I

წარმოადგენილი იქნება

ბნელ ოთახში

ვოლგოლა I მოქმედებად

მოთამაშენი ქ. არანას და ბ.ნ. აბაშიძე

II

რუსულს ენაზე

ქორწინების წინა დღეს

ოპერეტი I მოქმედ. მუსიკა ეონანისა

მოთამაშენი: ქ. სლახაძის და ბ. ბაია

III

სამი ხმობელი სურათი

(ქართველთა ცხოვრებისა)

სურათებს გამართავს ბ.ნი ვიკო გაბაძე

IV

დიდი დიპლომატი

- 1) ქართული ხორა ბ.ნ. რატოფის ლობჯინაობით—ასრულებს სიმერტის.
- 2) ბატონი ფორტეპი—წაიკითხავს ივეს „Слово по уличъ воли“
- 3) ქ. მუსკაძის—ასრულებს არიას ოპერად „არუსიან და დიდილილი“
- 4) ბ.ნი კრამსკოა-სულკო—წაიკითხავს ლექსს „კახიბი რიდი“
- 5) ბ.ნი ცხომელიძე—ასრულებს არიას ოპერედ იმად „ნატერის თვალ“
- 6) ბ.ნი ყუიანი—წაიკითხავს ქართულს ლექსს
- 7) ბ.ნი აბაშიძე—ასრულებს ახალს კუბლეტებს
- 8) ბ.ნი ვერტოვანა—წაიკითხავს რუსულს ლექსს
- 9) ბ.ნი ჭორობი—ასრულებს კავატინს ოპერად „ურის ქალი“
- 10) თავად ციციშვილი გუქია იგალობებს ქართულს სამღერებს

V

ბ.ნი ბაია, აბაშიძე, ყუიანი, ოსოტინი და აბაშიძე

წარმოადგენენ ერთ სკენას ოპერეტიდამ

ДЕТСКАЯ КАВАЛЕРИЯ

დასასრულ

ლ ე ბ შ რ ი

მოთამაშენი: ქ. არანას და ბ.ნ. მურადოვი.

ანტრაქტებში დაუკრავს ორგანო და ზურნა.

ადგილებების ფასი ჩვეულებრივია,

დასაწყისი სწორედ 71/2 საათზე.

ბილეთების ყიდვამ თავითვე კასში შეიძლება.

გამეც საღამოსი ე. ა. აბაშიძე.

20 იანვარს, საღამოს 8 საათზე, დანიშნულია კრება კავკასიის იურიდიულ საზოგადოების წევრთა ტვილილის ოლქის სასამართლოს დარბაზში. კრება განხილავს მორიგ საქმეებს და შემდეგ მოიხსენიებს საზოგადოების წევრის ბ.ნ. ა. ფრანკლის მოხსენებას: ყარაღებისა და ავხაჯების ისტორიის შესახებ კავკასიაში—ტარო წულუკიძე.

საზოგადოების წესდების მე-17 § ძალით, მისი კრებაზე არა-წევრთაც შეუძლიან დასწრება. (2—2)

ტბილის ექიმი

А. И. МРЗЕЛИ

სოლოკაზე, საკუთ. სახლში №14—16

ავადმყოფებს მიიღივს:
 დღით 8—ღამ 10 საათზე.
 საღამოთი 4—ღამ 6 საათზე.

კვირა-შაბათ დღეებში
 დღით 8 საათიდან ნაშუადღევს
 2 საათამდე. (150—6)

ტვილისი, 16 იანვარი

ნათლის დღის დღეს მომხდარმა უბედურობამ ყოველივე საქმე უკან დააყენა, სხვა უკვლავ ფერზე ადამიანს აზრი მოუჭრა და ენა დაუდუნდა. ამ უბედურობისაგან ამდგურული და შემადრწუნებელი გული დღეს აქამდე არ დაწყნარებულა და ტკივილი სამინელ ყოფილისა არ დაამბუღა. რასაკვირველია, ქ'ლა ჩვენი დაგვიანებული ვიანა და ვიითა უბედურად დადუღული ადრ დაუბრუნებიათ თავიანთ დაბოლებულ ოჯახებს, მაგრამ ესეც ცოტა ოდნად სანუგეშოა, რომ ჩვენში დიდმა თუ პატარამ სხვის ურარაზად წახდენა და დადუღუვა საკუთარ უბედურებად მიიჩნიან და დიდი ტკივილი გამოიჩინებ. ამ ამავემ უკვდა მისძრა-მოსძრა და ჩვენს ჩვეულებრივად თვედმით მიმავალს ცხოვრებას სამეგრისოდ თვლი ახილვინა იმ მხრით, რომ ცხადად დაგვიანება, —თქვენს თავს თუ თვით თან თქვენზე არ უნატონოთ, სხვაზედ იძუდს ამისთან ბოლო მოსდევსო, ჭკვა ისწავდეთ და გაუფრთხილდითო.

მართალია, ქალაქის მკვიდრთა საპატრონებოდად, მათად მშვიდობიანად და უშიზრად საყოფენელი, მათად საერთო ცხოვრების საკეთილი და სასიამოვნოდ მოსაწყობად ბევრი სხვა-და-სხვა დაწყებული არიან მთავრობისანი, მაგრამ ამით ვერც ქალაქის თვით-მმართველობაც არის მოწყვეტილი ამავე სამსახურისათვის. ეს თვით-მმართველობა თვით ქალაქის მკვიდრთა ხელშია და მამადადმი მისი ავგარგანობა საკუთარედ ჩვენზე დაბოკადებული, ჩვენ, წინადაც ესთქვით და ესდოვ ვიტყვით, პირდაპირს ბრალს არავის ვსდებთ, რომ ნათლის დღის დღეს ამოედნა ხალხს საფლავი გუთნარა და ამოედნა ოჯახებს დიდის დედობის სიხარული გლოვად გადაეცემა, მაგრამ ამას-კი ვიტყვით, რომ თუ წვერნი ქალაქის გამგეობისანი ცოტა ოდნად გულგოდგინედი ყოფილიყვენ, უკვლავ ეს უბედურება აგვიტეხებოდა. ჩვენ იმას ვჭივით, რომ გამგეობას შეეღობ უბედურება ავიცოლებინა და შესაძლებელი არა ჰქმნა. ამაზე იტვი არ არის.

ამ შემთხვევაში იმით გამართლებია თავისა, რომ ჩემი მოვალეობა იყო საქმეში ჩავერუდიყოთ; გამტყუნებზე უარისა. ვინ არ არის მოვალე, რომ ხალხის განსაცდელი ჩასავარდნელი რამ გუთმებოდეს, საცქეროდ გამოაფენილი, — და არ იხარისა ყოველივე დონისძიება ეს განსაცდელიანი საქმე ან შეაყენოს, ან განსაცდელ გარედ დააყენებინოს. განა აქ რომელიმე მუხლი კანონთ-კრებულისა არის საჭირო? რომელი კანონია ქვე-

წნიობრაზე იმისთანა, რომ მის ნება დურთველად ასი და ორასი კაცი ვერ გადავარჩინო სოვედლისაგან? რომელი კანონია ისეთი, რომ ვისმეს შეჭრისოს, რად შეჭვარ და გააუქმე იმისთან ხიდი, რომელიც ჩატყუება და ას და ორასი კაცი თან ჩაიჭანს წყალში დასადუშავად?

ყოველის კანონის თავი და ბოლო მოქალაქეთა და მკვიდრთა მშვიდობით და მოსვენებით ყოფნა. ამის გარე კანონს არავითარი მიზეზი არსებობის არა აქვს და ყოველივე დონე, ამ მშვიდობით და მოსვენებით ყოფნისთვის განმოსადგო, წმინდა მოვალეობა თვითვეულისა ცალკე და უკვლავს ერთად და ამიტომაც აქ ხელის დაბანა, მე არ ვერცე ხედის გუთნაშია, გამოცხადებული ქალაქის გამგეობისაგან, უფრო საბუთის დანაშაულობისა, ვიდრე გამართლებისა. არის იმისთანა შემთხვევა ხოლმე კაცთა ცხოვრებაში, რომ თვით არ-გარეცა საქმეში თავის თავად დიდი დანაშაულია და იმ ნიღის ალაღ-ბედად დაგდება, რომლის უხეირობამ ასი და ორასი კაცი შეიჭრა, ერთი იმისთანა შემთხვევა. ამიტომაც დიდად მართალია ხმოსანი თ. მიქელაძე, რომელმაც წარსულ ორმასადას საჭოში წარმოსთქვა ეს მწვავე სიტყვები: „ქალაქს ფორმალურმა სამართალმა ქალაქის გამგეობა არ მიიწვიოს პასუხის სადგედავო, მაგრამ სამართალიანად უკვლავ-გამაყურად საზოგადოების სიხილისის წინაშე-კი ქალაქის გამგეობა დიდ ხანს კიდევ იჯდება დამნაშავეთა სკამზედაო.“

ჩვენ ეს ყოველივე იმისთვის ვსთქვით, რომ იქნება ამ სამინელ-მა მაგალითმა ნათლის-დღის უბედურების ჩააფიქროს ქალაქის მკვიდრნი იმაზე, —თუ რა სიფრთხილით, რა წინ-დახედვით, რა შიშით და კრძალვით უნდა ირჩიონ ხოლმე ქალაქის თვით-მმართველობის კაცები. ეს ერთი მაგალითი საკმარისია იმის საცოდნე-ლად, —თუ რა დიდი საქმე აბარიათ იმათ, ვისაც ჩვენი კენჭი ჰგზავნის ან ხმოსნად საჭოში, ან წვერად ქალაქის გამგეობაში. ნათლის-დღის უბედურება პირდაპირ გვეუბნება, რომ ჩვენი სოვედლი-სოციალ-ცხლეც-კი იმათ ხელშია, სხვა რომ არ ვსთქვებთ-რა, იმათ ხელშია იმიტომ-რომ შესაძლო იყო სოცვიდლისაგან დახსნა აწ დაბოცვი-ღებისა და არ იქმნენ დახსნილ, რადგანაც ის, რაც გულისა და სულში უნდა ეწეროს ადამიანს, იმას ჩვენი გამგეობა კანონების წიგნში ეძებს.

ამისთანა დასაბუთებულს უკვლავს და უსულობას ჰქვირებს და სჩივის ეგრედ წოდებული ოპოზიცია, სხებლოსნო სკოლის საქმე გნებავთ, თუ ცხენის რეინის გზისა, ყველგან ხელის გულს-

ვით ნათლად გვიჩატებს უთავბოლო და აბოლბ-ბედა მოქმედებს გამგეობისს და მინც არიან მომხრენი გამგეობის, რომელიც სკვედობენ თვლი აუხვიონ ხალხს და ოპოზიციას მოამდურონ.

იმედია, რომ ეს ოთხი წელიწადი ამაოდ არ ჩაუვლის ქალაქის მკვიდრთა. ხმოსანმა თ. მიქელაძემ მართალი სთქვა, რომ იმედია, ამ ხნის განმავლობაში ქალაქელი დაინახვენ ვინ არიან მათი გულ-მოვლინე კეთილის შოაფენი და ვინ არა. რასაკვირველია, დანახვა ამისა გარეცა, მაგრამ მართლად-ნახვა საგმთ არ არის. საქმე ის არის დანახულისა მებრ მოაგეცეთ ჩვენზე, როცა ხელში კენჭს ავიღებთ და იმისთანა კაცები არჩევანს შევუდგებთ, რომელიც დირს იქმნებან ჩვენი მშვიდობით და მოსვენებით ყოფნა მივანდოთ, ჩვენ-ბართად და ჩვენს კეთილ-დელოებას ვამსახურეთ გულისა და სულოთ. საქმე ის არის, რომ როცა კენჭით ხელში მივალთ არჩევანის უუთთან ერთმანეთს ვაფრთხილებდეთ: გახსოვდეს ნათლის-დღის უბედურება.

ახალი ამბავი

* * გუმინ-წინ, 15 იანვარს, ოთხ-შაბათს, ქართულმა დრამატულიმა დასმა ქ.ნ. ჩერქეზიშვილის საბუნდესოდ წარმოადგინა ოთხ-მოქმედებიანი დრამა, კ. ნასიძის მიერ ნათარგმნი: „სტოკრების მეჯლისზელ“ და დიეტრისმენტო, რომელშიაც მონაწილეობა მიიღეს ბ.ნ. ვიკო-ფრანკლმა და აბაშიძემ. წარმოადგენამ საუბროდ ზიარა. ლამაზად ჩატარეს თავ-თავის როლები ბ.ნ. აბაშიძემ და ალექსან-მესხიშვილმა, განსაკუთრებით უკანასკნელმა, რომელიც უმთავრესს როლს თამაშობდა. მშვენიერი იყო ბ.ნი ალექსან-მესხიშვილი მეტატარე უკანასკნელს მოქმედებაში, სადაც გმირი პიესის თავისი ცოლს ჰკლავს და ჰკუთხე იშლება. საერთოდ არტისტებს როლის უკოდინარობა მჭერნადა. თვით მომტყუნების ეჭვად ცივირ როლი ჰქონდა პიესაში. ქ.ნ. ჩერქეზიშვილის საზოგადოება დიდის თანაგრძობით დაუხვდა და მართლაც ერთი იმის სურათი, ერთი აბრეშუმის ბალიში და ექსიცო ვერცხლის ჩაის კოჭი. დიეტრისმენტოში პირველად ვიკო-ფრანკლამ გამოვიდა და რამდენიმე თვესი წარსული საუბროდ ლექსი წაიკითხა. საზოგადოება კარგა ხანს არ ეშვებოდა და ორჯელ თუ სამჯერ კლავდა ოთქმეგრეს ლექსი. შემდეგ ბ.ნ. აბაშიძემ ლამაზად წაიკითხა სომხური სცენა. ორ-ანისა—„ოპანენ-ხანს დიდობა“. წარმოადგენს საზოგადოება ნაკლებად დასწრთა.

* ჩვენ მივიღეთ ახალციხეში აღ. დეკანოზის მიერ შეკრებილი 20 მან. დ. ბაქრაძის ფონდის სასარგებლოდ. ამ ფონდის გეგმად 2148 მ. 40 კ., ანთი 2168 მ. 40 კ.

* შემდეგი ქართული წარმოადგენს იქნება ობიშპაისის, 22 იანვარს. ამ დღეს ბ-ნ გვედევანოვის საბენეფისოდ წარმოადგენს ახალს პიესას „იირია მონასტერი“ და ვოდევილს „მოტა“-ს. შემდეგ დივიტრისენტი იქნება გამართული.

* კავკასიის სამხრეთ-დასავლეთი საზოგადოების კრებაზე 14 იანვარს დანიშნული იყო სხვათა შორის საბჭოს წევრების არჩევანი. რადგანაც ზოგიერთი წევრი ამტიკებდა, რომ წესდების ძალით ნება არ არის არჩევნი მობანდონ მორგე კრების დროს, ამიტომ არჩევანი გადიდებულ იქნა წლიურ კრებამდე, რომელიც უნდა მოხდეს 27 თებერვალს.

* თავის დროზე ჩვენს გაზეთში დაწერილი იყო მოთხრობილი, ბაშუბა ანაზიძის მოკვლის ამბავი. მოკვლა დაპარალელ ქალის დედამაბა—ანაზურ შვილის მიდევანა და მის ცოლის ბრალიმეს. ეს საქმე განხილულ იქნა შარშან შემოდგომაზე ქუთაისის ოლქის სასამართლოში, რომელმაც ბრალდებულთა კატორგა ვალუწკიტა. წელს, 14 იანვარს, საქმე საავტორი საჩივრის გამო ხელმეორედ განხილულ იქნა ტფილისის სასამართლო პალატის მიერ, რომელმაც ბრალდებულნი უდანაშაულოდ სცნა ამ საქმეში და სრულიად გაამართლა.

* წარსულის წლის გასულს სომხურ გაზეთ „აიოვანქის“ ნონეზრში დაიბეჭდა ორი ლექსია პეტერბურგის უნივერსიტეტის პროფესორის ბ-ნ ნ. მარისა სომხურის საერო სიტყვიერების შესახებ.

* გამოვიდა სწორედ გაზ. „Кавказ“-ს, რომ ხე-ტყის სახერხი ქობანის დიდის მთავრის მიხედვით ნიკოლოზის ძისა უნდათ გადითარნი ბორჯომში და შეურთონ იქაურს მეორე ამისთანავე ქარხანასა.

* ამავე გაზეთს სწორედ ცნებინა, რომ ოსს გავლოვით, რომლის ფულიც მშობრების ხომელს, ტომით ოსსე და რაღაც მიზეზის გამო აღარ დაუბრუნებია, ხანჯლით

დამიღ დაუტრია თავისი მოკლე-გავლოვითი შეპარობილი იქნა და სამართალში მიცემული.

* „Духов. Вѣст. Гр. Экз.“ სწერს, რომ აქრისტიანობის აღმადგენელმა საზოგადოებამ* ვადასწყვიტა გამართოს თავისი ხარჯით ერთკლასიანი სამრევლო სკოლა გუდამაყარში 1892 წლის 1-ლ სექტემბრიდანაო.

* იგივე გაზეთი სწერს, რომ წარსულის წლის დამღვეს პანკისის ხეობაში იმავე ქრისტიანობის აღმადგენელმა საზოგადოებამ გამართა სასკოლო სკოლა იმ ქისტებისათვის, რომელთაც ამ რამდენსამდე წლის წინად მიუღიათ ქრისტიანობა. სკოლის მასწავლებლად ზემოხსენებული საზოგადოების საბჭოს დაუნიშნავს სწინარიში კურს-დამთავრებულ ბ-ნი მფარულიშვილი, ხოლო საბჭოს წევრების მასწავლებლად იქაური მღვდელი, ტომით ქისტია, გვარად დავითილი.

* ამ მოკლე ხანში სამეურნეო საზოგადოების მსურს გამართოს ლექციები და დამსწრეთ 50 კ. ახლებანის: ზოლო მოსწავლეთ-25 კ. პირველი ლექცია: ა) ბიოლოგია, ეკონომია და აინდელი ვითარება ფილოქსერის საქმისა, სტაროსელსკისა. ბ) კალიბ რბე, კვლანტარისა.

მეორე ლექცია: ა) კეთება და პირველი შემეშვება აბრეშუმისა და სარბათობის, შვარკოვის. ბ) ლონის ძიებანი და ინდუსტრია ფილოქსერისთან ბრძოლის საქმისა, სტაროსელსკისა.

მესამე ლექცია: ა) ცხოვრება ფუტურის მართვისა და ამისდა მიხედვით განკარგებულის სესი გამართვა, რუმპოვისა. ბ) საზოგადო აზრი მიკროორგანიზმების შესახებ, გორსაკისა.

მეოთხე ლექცია: ა) მნიშვნელობა მეურნეობისათვის ფრინველების მოშენებისა, შვარკოვის. ბ) მნიშვნელობა ბაზმის მოყვანისა კავკასიის მეურნეობისათვის, ტვანტინოვისა.

ლექცია მეხუთე: ა) მნიშვნელობა მიკროორგანიზმებისა სასოფლო მეურნეობისათვის, გორსაკისა. ბ) ფუტურის მოშენება ადგილობრივისა და განკარგებულების წესით, პრატუქენკისა.

მეექვსე ლექცია: ა) სკოლიანი ავადმყოფობა ვახისა, სტაროსელსკისა. ბ) რა მნიშვნელობა უნდა ჰქონდეს სასოფლო მეურნეობისათვის უცხო ქვეყნის საქონელი და მცენარეთა მოშენებას კავკასიაში, შვარკოვისა.

ხარია შენთან ყანაში სიარულით—ო, მაგარა სიმონამ კარგად იცოდა, ამას დედა იმითმ ეუბნებოდა, რომ ეშინოდა—ჩემს სიმონას არ მოშვიდეს ყანაში. დაიდ, იცოდა დედის გულშემბატეობის ამბავი და ამიტომ თავისას არ იშლიდა—შინა სკამდა საქმელს და ამით დედას ანათესუვლებდა ყანაში თრევისაგან. იმ დღესაც ცოტა ხანს შინ იმუშავა, სადლიო ქანა და მერე წავიდა ყანაში. სიმონას ხშირად სკრდა: ერთი რამ უბრალო შემთხვევა მოაგონებდა, ერთი რამე ობლობის დროისა, ამ ერთს მოჰყვებოდა მეორე, მეორეს—მესამე და ამ რიგად გადამზღებოდა მთელი ისტორია ობლობის დროინდელის გაქირვებისა. როცა ამ გვარს ფიქრებსა და მოგონებაში იყო გარ-

* დღეს, 17 იანვარს, საღამოს 8 საათზე, დანიშნული საზოგადოებრივ კავკასიის სატენიკო საზოგადოებისა. ამ კრებაზე ბ-ნი კოლდენინი წაითხივას წერილს: „Вопросъ объ искусственномъ дождѣ предъ институтомъ франклина“.

* რუსია (გარის მზრა): „შუშუბლეს თქვენი მეტერი და ავად მახსენებელი, როგორც ჩვენს, რუსულენოვანი, ვართ შეწყუბული. ბევრ ნაკლებობათა შორის ტუხვდაც უკაცრავად ვახლოვართ. აგერ ხუთი ექვსი წელიწადია, რაც ტყის კარი დაგვიწვს ციციველებმა და ფხვი ღარი შეგვედგინეს. პირველი მიზეზი ისაა, რომ შალბაშუდ ვერა ვრიგდები. ვისაც ახალი რამე, შორის ტყიდან, ორი-სამის დღის საფაღვან ვიხედებან სამის-თახის უღლით შევსა. ვისაც-კი მარტო უღლი დაფერთილი ხარი ჰყავს, მეტი ღონე არ არის, უნდა იყინებოდეს ამ ზამთარში. ისეთია, სულ ვანახავებ ხეხილებს, ვსარცვეთი ლომე-მარგილეს და სარესს. ექვს იანვრამდის კიდევ თბილი, შინანი, დაფერო დღეები იღვა, შემდეგ-კი ლაბერა კრება ქანა, ჩამთავლო ერთს არშინზე და მოუქირა ყინვამ. რაღა ქნას გაქირვებულმა ადამიანმა? დარბაზებდგან ყვოლად მანებელს ბო-სლებში ეხიზნიან, სადაც პირუტყვებთან ერთად ცოტად თუ ბევრად თბილია ატარებენ ზამთარს. ჩვენი სკოლა ხომ სულ უშეშორად არის. როცა სოფელს არ აქვს, იმას საიდგან-და ექნება? ერთხელ და ორჯერ პანკისა და კავისის ხე მიუტანეს, ეზო იმასაც მოაქლეს... ნახევრად ჩაქმულს ბაღებს აბაბათებს ყინვისაგან. მოდი და ისწავლე რამე აქ...“

* ჩვენს ენებთან პირველი ნომერი ახალის გაზეთისა „Юридическая газета“, რომელსაც მშვედავს პეტერბურგში, ბ-ნ ანტონოვის რედაქტორობით. დ. ქუინიამ, დაფუძნებელი პეტერბურგში იურიდიულის წიგნების ბიბლიოთეკისა.

* „Т. Л.“-ი ამბობს, რომ 15 იანვარს გასრულს მტკვრის ტრატის ძირი და შიგ დამარჯალთა ანტრეთი გავიდა აღარ აღმოჩნდა.

* „МОСК. ВѢД.“-ი ამბობს, რომ სატყელო-მეწველი ლატარია მეორედ გამოართება და ბილითები უკვე იგზავნება ტრესეთის ზოგიერთს შორეულს ქვეყანაშია.

* 15 ამ თვისას პოლიციის შექვეყნაშუში ახალ-ბაიხუთის მსოფრეული ენოქე

თული, მანში ზხაზე ნელ-ნელა მოიღობა. იმ დღესაც რაღაცაზე მოაგონდა თავის ძმის სიკვდილი, მერე იბლობა, დედა მისის ტანჯვა-წავლებლა და ყანაში უშეშობა; ამას შემდეგ ის გარემოება, დავიძინა რომ „ნაიბახში“ დაამწყვედვიან. თუმცა ამ ამბის შემდეგ აგერ სამი წელიც გასულია, მაგარა სიმონას ისე ვალოდ ახსოვდა ეს გარემოება, თითქო გუშინ მოხდა. ამ მოგონების სურათებმა სიმონას ნაღვლით გაუტსო ზოღონი და ტრატით მიიღობა გზაგზა. ამ სახით მიუხსოვდა იმ ბილიკს, რომელიც ბუქქებით და ტუთით იყო მყუდრო, რომ სიმონა კვი ხნის ბიკი იყო და იქ გავლის მაინც ეშო-

ვართანეთი თთვის პატრონას ანუ ზედალად, რაზედგანებ დაჭრა ფისონას, რომელიც ვასკად, მოხდა ვართანეთს და მსუბუქად დაშავა.

* ამავე დღეს ძველ ბებუთოვის ქუჩაზე პოლიციის შეიპირა სოფ. თოლას მცხოვრებელი ბიჭია ბაკრაძე, რომელსაც ბოხნაში გამოხვეული ერთი შინელი, ერთი თვითი რომა, ორი სასაფულო წაღარი და ხუთი პერანგი მოეპარა და მიჰქანდა.

* 15 იანვარს მდღელის ქორემა ვევენი პოლსკიამ წერილით ნოლიტაში გამოხატა, რომ წარსულს ნოლიტის თვეში მოიქცა ჩემთან ახანური ლონილ ინფუგენა და მისხრა, ბათუმდგან შენმა შვილმა გამოიხატა და შემოგითვალა, რაც სხლის ავეჯია, სულ შეგკარ და ბათუმში გამოხატავი. მეც ვედე, შეგკარ ბათუმს ხლის ავეჯი და ინფუგესკის ვეცანე რკინის გზის სადგურზე ბათუმში ვახაზენად. ინფუგესკიმ ორი ყუთი, რომელშიაც 760 მან. ხალია და ფრადვი იყო, სადღაც ვადავლა და დანარჩენი-კი ვახაზენა ვეფენისამებრ. პოლიტამ ითქვა დანარჩენი. ფარდგანი ყუთი ინფუგესკის ნახაროვის გამსუბუხელს კასხში დაფარვენიან პოპოვის ვგართი. დანაშავეს დაექვე.

პირიქული განხილვა ფილოქსერის ბაზის წამლობის მემორიანსა ტანსქირისა და სამკომორო მხრი

(მხსენება ი. ა. სტაროსელსკისა, წაითხილული 14 იანვარს სამეურნეო საზოგადოებაში) (დასასრული, იხ. „იურიკა“ № 10)

ტენიკური მხარი ფილოქსერის ბაზის წამლობის მეტრებისა ბ-ნ სტაროსელსკიმ თითქმის იმ სახითვე განმარტა, როგორცეც შარშან ჩვენს გაზეთში იყო განმარტული. უფრო ნახევრადგანა მოხსენების ის ალაგი, სადაც ბ-ნი სტაროსელსკი ლაბარაკვით თათოველის მეტრების გამოსაკვობაზე ჩვენში.

ელექტრონი წამლობა ფილოქსერის ენახებისა იმ ზომამდე რთული, ძელი და საეჭო სასქეცაა, რომ ჩვენში-კი არა, განათავლებულ ვერობაშიაც ვერ ახერხებენ ამ მეტრების ხმარებას. ენახში წყლის დამუხუბებით ვახსოვობა ადგილი მოსახერხებელია, თუ-კი ან საკმაო წყალი მოპოვება და ან სხვა მხრივ დაბრკოლება არა იქნება-რა. მაგარა ჩვენში ვერ ერთი რომ წყალი საქმისისი არ არის და მეორეც; სადაც არის, ბევრგან ყვოლად მოუხერხებელია მთელს ენახში წყლის დამუხუბება, მაგალითად, სადაც ცერა ფერილობებზე გაწვებულს ენახებში.

უფრო ბევრი ილაბარაკა ბ-ნ სტაროსელსკიმ და ვრცელად განმარტა პირველი მეტრული-ფილოქსერის

მოწამლით წამლობა ენახისა. ეს მეტრული ყველგან მოსახერხებელია და ვახსოვრებულს მხოლოდ ის-ღა, ააყენს ხარჯს ამ მეტრული წამლობის ენახში და ცოტა ხან ხერსაც მოიკენს? აქ ბ-ნი სტაროსელსკი შეუდგა გამოანგარიშებას წამლობაზე ვახსოვრებულს ერთი შინელი, ერთი თვითი რომა, ორი სასაფულო წაღარი და ხუთი პერანგი მოეპარა და მიჰქანდა.

15 იანვარს მდღელის ქორემა ვევენი პოლსკიამ წერილით ნოლიტაში გამოხატა, რომ წარსულს ნოლიტის თვეში მოიქცა ჩემთან ახანური ლონილ ინფუგენა და მისხრა, ბათუმდგან შენმა შვილმა გამოიხატა და შემოგითვალა, რაც სხლის ავეჯია, სულ შეგკარ და ბათუმში გამოხატავი. მეც ვედე, შეგკარ ბათუმს ხლის ავეჯი და ინფუგესკის ვეცანე რკინის გზის სადგურზე ბათუმში ვახაზენად. ინფუგესკიმ ორი ყუთი, რომელშიაც 760 მან. ხალია და ფრადვი იყო, სადღაც ვადავლა და დანარჩენი-კი ვახაზენა ვეფენისამებრ. პოლიტამ ითქვა დანარჩენი. ფარდგანი ყუთი ინფუგესკის ნახაროვის გამსუბუხელს კასხში დაფარვენიან პოპოვის ვგართი. დანაშავეს დაექვე.

15 იანვარს მდღელის ქორემა ვევენი პოლსკიამ წერილით ნოლიტაში გამოხატა, რომ წარსულს ნოლიტის თვეში მოიქცა ჩემთან ახანური ლონილ ინფუგენა და მისხრა, ბათუმდგან შენმა შვილმა გამოიხატა და შემოგითვალა, რაც სხლის ავეჯია, სულ შეგკარ და ბათუმში გამოხატავი. მეც ვედე, შეგკარ ბათუმს ხლის ავეჯი და ინფუგესკის ვეცანე რკინის გზის სადგურზე ბათუმში ვახაზენად. ინფუგესკიმ ორი ყუთი, რომელშიაც 760 მან. ხალია და ფრადვი იყო, სადღაც ვადავლა და დანარჩენი-კი ვახაზენა ვეფენისამებრ. პოლიტამ ითქვა დანარჩენი. ფარდგანი ყუთი ინფუგესკის ნახაროვის გამსუბუხელს კასხში დაფარვენიან პოპოვის ვგართი. დანაშავეს დაექვე.

15 იანვარს მდღელის ქორემა ვევენი პოლსკიამ წერილით ნოლიტაში გამოხატა, რომ წარსულს ნოლიტის თვეში მოიქცა ჩემთან ახანური ლონილ ინფუგენა და მისხრა, ბათუმდგან შენმა შვილმა გამოიხატა და შემოგითვალა, რაც სხლის ავეჯია, სულ შეგკარ და ბათუმში გამოხატავი. მეც ვედე, შეგკარ ბათუმს ხლის ავეჯი და ინფუგესკის ვეცანე რკინის გზის სადგურზე ბათუმში ვახაზენად. ინფუგესკიმ ორი ყუთი, რომელშიაც 760 მან. ხალია და ფრადვი იყო, სადღაც ვადავლა და დანარჩენი-კი ვახაზენა ვეფენისამებრ. პოლიტამ ითქვა დანარჩენი. ფარდგანი ყუთი ინფუგესკის ნახაროვის გამსუბუხელს კასხში დაფარვენიან პოპოვის ვგართი. დანაშავეს დაექვე.

ფელეტონი
ს ი მ ნ ა
(მოთხრობა ნაგუბ-კობის ცხოვრებისა)
VI
(შემდეგი. იხ. „იურიკა“ № 17)
სიმონის თვის დრო იყო. სიმონას ჩვეულებად ჰქონდა: დილის, კარგა მზის ამოსვლამდე გზის მახლობელს ყანაში იმუშავებდა; შემდეგ ისალირებად კვერთა და ყველი და წაივლიდა შორეულს ყანაში. ამ ჩვეულებას იმითმ უფრო იღვა სიმონა, რომ თავისი მოხუცი დედა არ გეტყავდა ყანაში სადილის ზიდით. მართალია, ქეთვან არჩუნებდა: „არ მიჭირს სადილის ზიდვა, კიდევ მი-

ხა თავის მეზობლის ქალი დარია, რომელსაც ერთი ხარი მიება ბუქხედ და მეორე ხარს, რომელსაც ბაწარი წაგებოა რიგდგან, დასდევდა დასაქურდა, მაგარა დარიას მიხლოვებდა ხარი დიფურტუნება, დაე-ბუქურბოდა ქალს რქებით და გაიქცევდა.
— მაკა, დარია, მე დავიჭირებ. მიაძახა სიმონამ შორიდან.
— მიშველე, შენი პირიქე, ჩემი ძამიქი! შეგვეწეა ქალი.
სიმონასთვის თხოვნა აღარ იყო საჭირო; მალე მივიდა ხართან „მომს! უთხრა; ხარი წამსვე გაჩერდა და სიმონამ მიაბა რქებზე ბაწარი.
— შენს პარკვევას ეწეა ცოლი! დილის აქეთ ამას დასდევდა და არ იქნა, არ მიმიკარა. ნეტა მიინც ჩე-

